

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא לאו ש"מ: שאני בין מחובר מעיקרו לתלוש ולבסוף חברו, ש"מ.												!	טז.
השוחט במוכני - שחיתו כשרה.	אמר מר:											◇	טז.
שחיתו פסולה	והתניא:											♣	טז.
ל"ק: הא בסרנא דפחרא, הא בסרנא דמיא.												!	טז.
הא והא בסרנא דמיא, ולא קשיא: הא בכח ראשון, הא בכח שני	ואיבעית אימא:											!	טז.
האי מאן דכפתיה לחבריה ואשקיל עליה בידקא דמיא ומית - חייב, מ"ט? גירי דידיה הוא דאהני ביה וה"מ בכח ראשון, אבל בכח שני גרמא בעלמא הוא.	וכי הא דאמר רב פפא:											■ !	טז.
מנין לשחיטה שהוא בתלוש? שנאמר: (בראשית כ"ב) ויקח את המאכלת לשחוט.	יתיב רב אחוריה דרבי חייא ורבי חייא קמיה דרבי, ויתיב רבי וקאמר:											■ ◇	טז.
מאי קאמר?	א"ל רב לרבי חייא:											^	טז.
ו"ו דכתיב אאופתא קאמר.	א"ל: [רב חייא]											!	טז.
והא קרא קאמר												♣	טז.
קרא זריותיה דאברהם קמ"ל.												!	טז.
פשיטא לי, תלוש ולבסוף חברו לענין עבודת כוכבים הוי תלוש	רבא:											■ ◇	טז.
המשתחוה לבית שלו אסרו	דאמר מר:											■ ■ ◇	טז.
אי ס"ד הוי מחובר, (דברים י"ב) אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם												■	טז.
תלוש ולבסוף חברו לענין הכשר זרעים - תנאי היא	[רבא]											■ ◇	טז.
הכופה קערה על הכותל בשביל שתודח - הרי זה בכי יותן, בשביל שלא ילקה הכותל - אינו בכי יותן	דתנן:											■ ■ ◇	טז.
הא גופא קשיא, אמרת: בשביל שתודח - הרי זה בכי יותן, הא בשביל שיודח הכותל - אין זה בכי יותן, והדר תני: בשביל שלא ילקה הכותל - אינו בכי יותן, הא בשביל שיודח הכותל - ה"ז בכי יותן												♣ ■ ◇	טז.
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.	רבי אלעזר:											◆ ! ■ ◇	טז.
כולה חד תנא הוא, הא בכותל מערה, הא בכותל בנין, וה"ק: הכופה קערה על הכותל בשביל שתודח - ה"ז בכי יותן, הא בשביל שיודח הכותל - אין זה בכי יותן בד"א - בכותל מערה, אבל בכותל בנין, בשביל שלא ילקה הכותל הוא דאינו בכי יותן, הא בשביל שיודח הכותל - ה"ז בכי יותן.	רב פפא:											◆ ! ■ ◇	טז.
תלוש ולבסוף חברו לענין שחיטה מאי?	בעי רבא:											^	טז.
היה צור יוצא מן הכותל, או שהיה קנה עולה מאליו ושחט בו - שחיתו פסולה.	תא שמע:											■ ♣ ◇	טז.
הכא במאי עסקינן - בכותל מערה.												!	טז.
דיקא נמי, דקתני דומיא דקנה עולה מאליו, ש"מ.												■ ■	טז.
נעץ סכין בכותל ושחט בה - שחיתו כשרה.	ת"ש:											■ ♣ ◇	טז.
שאני סכין, דלא מבטל ליה.												!	טז.
במחובר לקרקע - שחיתו כשרה.	ת"ש:											■ ♣ ◇	טז.
דלמא פרושי קא מפרש לה, מאי מחובר לקרקע? סכין, דלא מבטל ליה.												!	טז.
נעץ סכין בכותל ושחט בה - שחיתו כשרה.	אמר מר:											■ ◇	טז.
לא שנו אלא שהסכין למעלה וצואר בהמה למטה, אבל סכין למטה וצואר בהמה למעלה חיישינן שמא ידרוס.	רב ענן אמר שמואל:											■ ◇	טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בין שהסכין למטה וצואר בהמה למעלה, בין שהסכין למעלה וצואר בהמה למטה	והא קתני:										ז	◇	טז:
לצדדין קתני: סכין למטה וצואר בהמה למעלה - בתלוש, סכין למעלה וצואר בהמה למטה - במחובר.	רב זביד:										!	◇	טז:
בעופא דקליל.	רב פפא:										!	◇	טז:
ה' דברים נאמרו בקרומית של קנה: אין שוחטין בה, ואין מלין בה, ואין מחתכין בה בשר, ואין מחצצין בה שינים, ואין מקנחין בה.	רב חסדא א"ר יצחק, ואמרי לה במתניתא תנא:											■ ◇	טז:
אין שוחטין בה.												■ ◇	טז: <
בכל שוחטין: בין בצור, בין בזוכית, בין בקרומית של קנה	והתניא:											■ ז ◇	טז:
בסימונא דאגמא.	רב פפא:											!	טז:
ואין מחתכין בה בשר.												■ ◇	טז: <
רב פפא מחתך בה קרבי דגים	[רב פפא]											ז ◇	טז:
דזיגי												!	טז:
רבה בר רב הונא מחתך בה עופא	[רבה בר רב הונא]											ז ◇	טז:
דרכיך.												!	טז:
ואין מקנחין בה.												■ ◇	טז: <
המקנה בדבר שהאור שולט בו - שינוי נושרות	תיפוק ליה משום דאמר מר:											ז	טז:
קינוח פי מכה קאמרינן.	רב פפא:											!	טז:
הכל שוחטין, ולעולם שוחטין:												■ ◇	טז: <
הכל שוחטין - הכל בשחיטה ואפילו עוף.												■ ◇	טז:
לעולם שוחטין - מאן תנא?												^	טז:
רבי ישמעאל היא	רבה:											◆ ! ◇	טז:
(דברים י"ב) כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר וגו' - ר' ישמעאל אומר: לא בא הכתוב אלא להתיר להם בשר תאווה, שבתחלה נאסר להם בשר תאווה, משנכנסו לארץ הותר להם בשר תאווה	דתניא: [רבי ישמעאל]											■ ! ◇	טז:
ועכשיו שגלו יכול יחזור לאיסורן הראשון? לכך שנינו: לעולם שוחטין.	[רבה]											!	טז:
האי לעולם שוחטין, לעולם שוחטין ואוכלין מבעי ליה	מתקיף לה רב יוסף:											ז ◇	טז:
ועוד, מעיקרא מאי טעמא איתסר? משום דהוּו מקרבי למשכן, ולבסוף מאי טעמא אישתרו? דהוּו מרחקי ממשכן, וכ"ש השתא דארחיקו להו טפי												ז ◇	טז: